

Duch Svätý v mojom živote

Čas vyslúženia sviatosti birmovania našim birmovancom z Vištuka sa blíži. Čo to znamená pre mňa osobne alebo pre moju rodinu, či celú našu dedinu? Beriem túto udalosť ako samozrejmosť a prejem popri nej bez povšimnutia, lebo sa ma to netýka? Alebo je to pre mňa príležitosť k obnoveniu si svojho vzťahu k Bohu a jeho Cirkvi? Aby v nás tento vzťah dozrel a mohli sme pochopiť podstatu a význam tejto udalosti, k tomu potrebujeme patričné vedomosti zo Svätého Písma. Desať dní potom, čo Ježiš vystúpil do neba, dal svojim apoštolom Ducha Svätého. Bolo to päťdesiat dní po Veľkej Noci. Keď hovoríme o Veľkej Noci, teda o Kristovej Smrti a jeho Zmŕtvychvstaní, vráťme sa k židovskej Veľkej Noci, teda odchodu Izraelitov z Egypta, aby sme tak lepšie pochopili Ježišovu Veľkú Noc. A taktiež, aby sme dobre pochopili Turíce a Zoslanie Ducha Svätého, musíme sa vrátiť k židovským Turícam. Bol to totiž aj židovský sviatok. Čo slávil Židia na Turíce? Bol to sviatok prvej úrody. Židia ďakovali Bohu za prvé žne. Ale nebol to jediný a hlavný význam týchto sviatkov. Židia dávali tomuto sviatku aj hlboký náboženský zmysel. Pripomínali si vtedy, ako im Boh skrze Mojžiša na vrchu Sinaj daroval Zákon napísaný na kamenných tabuliach. Podľa vnútorných výpočtov v Biblii to bolo päťdesiat dní po Veľkej Noci. Takto opisuje kniha Exodus to, čo sa tam dialo: *Za rána začalo hrmieť a blýskať sa. Hustý mrak zakrýval vrch a silno zaznieval zvuk rohu. I chvel sa strachom všetok ľud v tábore. Mojžiš však vyviedol ľud z tábora v ústrety Bohu a oni sa postavili pod samým vrchom. Vrch Sinaj bol celkom zahalený v dyme, lebo Pán zostúpil naň v ohni, a dym vystupoval z neho ako z pece. Celý vrch sa hrozne triasol. (Ex 19, 16-18).* Podobne opisuje sv. Lukáš v Skutkoch apoštolských zoslanie Ducha Svätého na Turíce: *Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. (Sk 2, 1-3).* Na Turíce bol teda daný Starý Zákon, Desatoro, Božie prikázania, Mojžišov

Zákon, ktorý spočíval v príkazoch a zákazoch. Na Turíce po Ježišovom Nanebovstúpení bol daný Nový Zákon, Duch Svätý, Nové prikázanie Lásky, milosť Božia. Starý Zákon bol otroctvom, povedali sme to už viackrát. Bolo to, ako keď z donútenia niečo robíme, násilu, zo strachu pred trestom, pred autoritou. Nový Zákon je sloboda. Duch Svätý vedie človeka, aby konal z lásky, nie z donútenia. Starý Zákon bol vpísaný Božím prstom do kamenných tabúl, Nový Zákon bol vpísaný do ľudského srdca Duchom Svätým. V Starom Zákone Boh oslobodil svoj ľud, vyviedol ho z Egypta. Na Turíce urobil z neho národ, dal mu Zákon, ktorým sa ľud zaviazal vernosti svojmu ľudu. V Novom Zákone Ježiš oslobodil človeka na Veľkú Noc svojou Smrťou a Zmŕtvychvstaním. Na Turíce urobil z ľudí nový ľud, Cirkev. Duch Svätý je ovocím Veľkej Noci. Je to naznačené už tým, že Ježiš na kríži „naklonil hlavu a odovzdal Ducha“ (Jn 19, 30). Skrze Ducha Svätého sa dostáva do srdca človeka všetko to, čo Ježiš vydobyl pre nás na kríži. Keď sa zmŕtvychvstalý Ježiš zjavil učeníkom „dýchol na nich a hovoril im: *Prijmite Ducha Svätého*“. (Jn 20, 22). Kristus znamená *pomazaný*. Ježiš je pomazaný Duchom Svätým. On ho napíňal a posväcoval ako človeka a „zvykol si tak žiť s ľuďmi“. Duch Svätý vedie človeka vždy ku Kristovi a premieňa človeka v Krista. Práve Duch Svätý nás premieňa na nových ľudí a pripodobňuje nás ku Kristovi. Táto premena sa začala už v krste. Ján Krstiteľ povedal: *Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým. (Mk 1, 8).* V krste sme prijali Ducha Svätého a začala sa v nás táto premena. Od krstu je v našich srdciach Božia láska rozliata skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali. Bol nám daný Nový Zákon do srdca. Vo sviatosti birmovania sa nás Duch Svätý ešte dokonalejšie „zmocní“, aby sme boli schopní byť verní nášmu Bohu. Ježiš priniesol Nové prikázanie Lásky. Je to prikázanie navyše k všetkým ostatným? Nie. Je zhrnutím všetkých prikázaní. Duch Svätý je zosobnená Láska v Bohu. Duch Svätý je Nový Zákon.

Vincent Hložník: Košickí mučeníci

R: Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdzovali si srdcia.

1 Podte, plesajme v Pánovi, * oslavujme Boha, našu spásu.

2 Predstúpme s chválospevmi pred jeho tvár * a oslavujme ho žalmami.

R.

3 Podte, klaňajte sa a na zem padnime, * klaknime na kolená pred Pánom, ktorý nás stvoril.

4 Lebo on je náš Boh † a my sme ľud jeho pastviny * a ovce, ktoré vedie svojou rukou.

R.

5 Čujte dnes jeho hlas: * „Nezatvrdzujte svoje srdcia ako v Meribe, ako v dňoch Massy na púšti, kde ma pokúšali vaši otcovia; skúšali ma, hoci moje skutky videli.“

R.

Ked' sa tvoj brat prehreší

Napriek tomu, že jedným z ospevovaných ideálov demokratickej spoločnosti je tolerancia, skôr sme svedkami ľahostajnosti alebo, naopak, tvrdého, až bezcitného spôsobu zaobchádzania s ľuďmi.

Zvlášť, že Ježiš nehovoril natoľko o tolerancii. Hoci sa zdá, že niektoré jeho slová k tomu smerujú (napríklad podobnosť o kúkoli na roli, alebo keď mali jeho apoštoli nechať na pokoji toho, kto vyhánal zlých duchov v jeho mene, hoci nechodil s nimi), priamo toto slovo asi nikdy nevysslovil. Oveľa častejšie však hovoril o láske. Tá je totiž oveľa vznešenejším aj ťažším ideálom než tolerancia. Ňou sa má kresťan riadiť nielen pri inom názore, ale aj pri previneniach bratov.

Postup, o ktorom hovorí Ježiš v súvislosti s previnením brata, sa môže javiť ako návod na disciplinárne konanie. No tu nejde predovšetkým o to, aby sme sa oprávnené mohli zhostiť úlohy mravokárcu. To, k čomu smeruje Božie slovo tejto nedele, je vzbudenie pocitu zodpovednosti za brata či sestru i za spoločenstvo. Ak človek mlčí, stáva sa spoluvinným. A ak sa musí ozvať, tak to má robiť takým spôsobom, ako keď lieči niektorú časť svojho tela. Normálne sa chorý človek pokúša vyriešiť problém v súkromí. Ak sa mu to nedarí, obracia sa o pomoc na toho, komu dôveruje. A operácia či amputácia je až krajným prostriedkom na záchranu celku, ktorému však predchádza všemožné úsilie o vyliečenie a záchranu toho, čo je postihnuté. Ani vtedy, keď musí dôjsť k takémuto radikálnemu rezu, však spoločenstvo ani jednotlivec nemôže prežívať pocit zadosťučinenia. Človek s amputovanou končatinou má citelný a neraz i viditeľný hendikep. Spoločenstvo, ktoré muselo svojho brata vylúčiť, takisto zostáva viditeľne okyptené.

Musíme si priznať, že nevieme napomínať. Buď zaujmeme ľahostajný postoj (ako povestný mŕtvy chrobák, prípadne necháme zhorieť, čo nás nepáli), alebo sme ticho, lebo sa jednoducho bojíme ozvať – a niekedy máme na to aj veľmi zbožné zdôvodnenie, vraj „nechceme robiť hriech“. Tu si treba pripomenúť prvé čítanie z Ezechiela, podľa ktorého máme hriech za mlčanie, a Ježišove slová povzbudzujúce k odvahe a ochote znášať aj nepríjemnosti – „chod' a napomeň“. A ďalší spôsob, ako nesprávne reagujeme pri chybách iných, býva výbuch zlosti – či už preto, že nevládzeme dlhšie v sebe niečo dusiť, alebo preto, že zo svojej povahy nevieme pokojne reagovať, prípadne máme tendenciu riešiť všetko hneď, rázne a radikálne (a často aj bezohľadne). Najlepšie vie napomínať ten, kto si je sám vedomý svojich chýb, priznáva si ich, prijíma upozornenia, i tie zlomyseľné, a vie aj prosieť o odpustenie. Len láska má právo napomínať, lebo len láska vie aj odpúšťať.

Ján Víglaš

Oznamy

- Bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský pozýva na ďalší ročník biblických stretnutí formou Lectio divina. Cyklus rozjímaní, nazvaných „**Obnovme našu vieru a mravnosť!**“, je súčasťou duchovnej prípravy k jubileu misie sv. Cyrila a Metoda u nás. Od septembra 2011 do júna 2012 sa uskutoční desať biblických stretnutí v Katedrále sv. Martina, vždy prvú stredu v mesiaci, o 20.00 hodine. Najbližšie stretnutie sa uskutoční 7. septembra – Abrahám, praotec vo viere (Gn 22, 1-19)
- Aj v tomto školskom roku vychádza časopis Rebrík, ktorý s podporou Konferencie biskupov Slovenska vydáva eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Rebrík je v súčasnosti jediný katolícky časopis pre deti na prvom stupni základnej školy na Slovensku. Rebrík poskytuje deťom kvalitné čítanie, zábavu a tvorivé podnety pre voľný čas a pomáha im v duchovnom raste. Je zvlášť vhodný pre deti, ktoré sa pripravujú na prvé sväté prijímanie. Ďalšie informácie o časopise nájdete na internetovej stránke www.rebrik.sk
- V piatok **9.9.** po sv. omši sa uskutoční Evanjelizačný program s chválami pre birmovancov pod vedením gospelovej skupiny **Lámačské chvály**. Osobitne pozývame birmovancov, mládež a všetkých veriacich, a aj tých, čo ešte nezažili Kristovu lásku.

Sväté omše v 23. týždni cezročného obdobia - (A)

5.IX. pondelok « Missa Tridentina »

18.00 Za farníkov

6.IX. utorok

18.00 Za Ľ. Mateja Jarábeka, manželku, deti, zaťov a nevesty

7.IX. streda

18.00 Za Ľ. Jozefa Kordoša

8. IX. štvrtok

18.00 Za Ľ. Františka a Máriu Leghartových a rodičov

9. IX. piatok

18.00 Za Ľ. Annu Uhlárovú (10. výročie)

10. IX. sobota

8.00 Za Ľ. Petra a Juraja

15.00 Sobáš bez omše (Tomašovič a Slintáková)

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

11. IX. 24.nedeľa cezročného obdobia – (A)

8.00 Za Ľ. Jozefa Mikletiča a rodičov (10. výročie)

Lektori: Vráblová, Blahová

10.00 Za farníkov

Lektori: Jurčovič, Čambálová

Liturgický kalendár

5. IX. pondelok	bl. Matka Terezia z Kalkaty, panna
6. IX. utorok	sv. Zachariáš, prorok
7. IX. streda	sv. Košickí mučeníci
8. IX. štvrtok	Narodenie Panny Márie - sviatok
9. IX. piatok	sv. Peter Claver, kňaz
10. IX. sobota	sv. Mikuláš Tolentínsky, kňaz

Je nesprávne zdôrazňovať vieru v učenie Katolíckej cirkvi. Ja verím v Ježiša Krista, jeho učenie som prijal od Cirkvi, ale on žije, on je tu, on sa ma dotýka a ja v neho verím. Rozprávať o modlitbe nestačí. To sa musí odmodliť, prebolieť, až potom prídu účinky.

„Nauč ma, Pane, modliť sa. Aby si cezo mňa zažiaril. Aby si bol oslávený mojím životom i smrťou mojou. Aby sa uskutočnili tvoje zámery. Ťažko je hľadať slová. Nech dopovie moje mlčanie.“

Odsúdený žiť v tomto smutnom svete nedokážem presadzovať viac, než záchranu malých oáz mieru, pravdy a lásky.

Preč od politiky a veľikášskych rečí o zmene sveta. Každý z nás zachráňme pár štvorcových metrov, ktoré obývame a pár ľudí, s ktorými sa denne stretáme.

Za čo dávam stále znova a znova do hry svoju česť, dobré meno, povest' a (predpokladám, že múdri ľudia vedia, s akými kartami hrá môj protihráč a na hlúpych mi nezáleží) za čo dávam svoj nárok na trochu pokoja, pohodlia a bezpečnosti?

To už sú aj naši ľudia takí obmedzení, že nevedia spoznať strom podľa ovocia?

Duchovné hodnoty sú nezaplátiteľné. Ja som jediný, ktorý ich v tejto malej oáze ochránim. Do akých slabých rúk zveril Boh taký veľký poklad. Sám proti zástupu so svojim blikavým svetlom, sám, nechránený proti vetrom s vierou, že nakoniec sa rozhorí. Božia pomoc je viac ako všetky ľudské sily a nástrahy.

Prastará povest' hovorí, že žil jeden dobrý kráľ a ten bol taký dobrý, že ľudia mu dali trňovú korunu, trstinu a ako trón kríž. Odvtedy nejestvuje dobrý kráľ, či chodí v zlatom kočiari alebo v 613-tke, ak mu nie je podobný. Sú to len kráľovské šaty a tituly.

Tušim ani nejestvujú radostní ľudia, len smutné a unavené tváre ako pohrebné masky, a keď začnú rozprávať, tak len ponosy, bolesti a starosti. Ako šedivé jesenné nebo. Slnko sa neusmeje, lúčom ťa nepohladí, len leje a leje a chladné vetry dujú.

Nebude to klamstvo, keď ja budem hrať človeka vyrovnaného, veselého, snáď aj šťastného? Všetci unavení, čo nesú ťarchy, sú moji priatelia a keď im dovoľím, aby ich u mňa zložili, nemôžem s nimi fašiangovať.

Aký je ten svet šedivý. Všade narážaš na nepochopiteľné a nevyspytateľné múry zla. Kde sa to len berie?

Buď silný a nesťažuj sa. Nemám rád to lamentovanie. Máš možnosť naučiť sa, ako sa to robí, ako sa to nerobí. Keď toho, ako sa to nemá robiť, je viac, lepšie pre teba. Aj tvoje nezrelé ovocie ide na odbyt. Bojím sa, aby si nedebutoval svojou mladosťou. Len lepšia kvalita prekoná horšie a keď spravodlivý Pán Boh trpí mnohých somárov, ty mlč. Všetci na čosi čakáme. Ja by som bol rád, aby ste nečakali zbytočne, ako už toľkokrát a toľkí z nás.

Únava. Je to žatva. Zberám klásky. Urobí Boh zázrak? Väčšina mojich ovečiek nemá chuť konzumovať ani veci na vysokej úrovni. Alebo ja som zlý pastier?

Načo sa trápiť s každým detailom v kostole a s každým slovom a gestom v kultúre, keď odídem a nikomu to nebude slúžiť? Pre zásadu. Budujem seba. Je to vytrvalé gesto rozsievачa. Unavený aj tým rozdávaním seba. Vyprázdnený ako samoobsluha po okupácii.

Mám veľkú túžbu, najväčšiu teologickú vášeň, zjednotiť najlepších duchov zo všetkých kresťanských cirkví do jednej Kristovej Cirkvi. Sám upúšťam od titulu: rímska, katolícka. Vždy rozprávam a myslím na ľud Boží, Kristov ľud, vyvolený, vykúpený, prenasledovaný, nepochopený vo svete alebo v jednotlivých cirkvách. Ako samozrejmosť musíme prijať pluralitu ciest v zápase o jedinú pravdu, ktorou je Kristus, a toho sa ja nemôžem zmocniť svojím rozumom, ale on sa zmocnil mňa svojou láskou.

Ekumenické hnutie je pomýlené, ak čakáme pri otvorených dverách, aby oni sa všetkého zriekli a prišli k nám. Aj oni nesú nános a posolstvo celých generácií, ktoré na svojej ceste krvácali, za svoju pravdu platili a umierali.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Pokoj človeka, ktorý dôveruje

Š: Denne stretávam ľudí, ktorí sa na niečo alebo na niekoho sťažujú. Kritizujú každého a všetko. Takýchto beriem na vedomie s prizmúrením oka. Ale často počúvam ponosy, ktoré sú volaním človeka osamelého, trpiaceho, ukriždeného, bezmocného voči ničiacemu zlu. Hnev, rozhorčenie a túžba po proteste sa miešajú s apatiou, rezignáciou.

Viem, že depresia je ťažko liečiteľná choroba. Podmienky v ktorých človek žije, postoj okolia, hierarchia hodnôt, ktorú človek vyznáva, vplýva - v radoostiach i trápeniach - na to, či nájde útechu, nádej, zmysel všetkého, čo prežíva. Často nerozumiem, prečo sú ľudia, ktorí sa hlásia k viere v radostnú zvesť, smutní a znechutení. Nesvedčí to snáď o tom, že tá ich vieru je slabá?

JS: „Požehnaný je muž, ktorý má dôveru v Pána a Pán je jeho nádej“ (Jer 17,7). Prorok prirovnáva takého človeka k stromu zasadenému pri vode, ktorý svoje korene zapúšťa do bystriny. Takýto strom aj v čase sucha neprestáva rodiť ovocie. Naproti tomu človek, ktorý vkladá nádej do seba a do ľudí a od Pána odvracia svoje srdce, je podobný divokému kríku v stepi. Podobne o nádeji - pravdivej i tej klamlivej - hovorí Žalm 1: „Blažený človek..., ktorého radosť je v zákone Pánovom... je ako strom zasadený nad tečúcou vodou... niečo iné hriešnici.“

Pán Ježiš stále budí v nás nádej, keď hovorí: „Nebojte sa“, „Ja som s vami“, „majte nádej, ja som premohol svet“.

Bože, milosrdný Otče, prinášam ti rozorvanosť, smútok a znechutenie svojho srdca a sŕdc mnohých ľudí. Volám prostredníctvom tvojho Syna Ježiša Krista, ktorý sa v Getsemanskej záhrade potil krvou. Prosím o Ducha Potešiteľa pre tých, ktorí nenachádzajú dost' potešenia a nádeje v svojom srdci, v iných ľuďoch, dokonca blízkych, ani vtom, čo robia, čo vidia a počujú. Zbud' nádej! Ukáž súčasnému svetu, že často hľadá nádej v hodnotách iba dočasných a dokonca v tom, čo je hriešne a nečestné. Ukáž aj cez príklad pokrstených, že opravdivým a nevyčerpatelným prameňom nádeje a pokoja srdca je evanjelium, kríž a zmŕtvychvstanie tvojho Syna.

Ján Szkodoň „Modlitba znechuteného“

ROZPRÁVAČ

Bol raz jeden rozprávač. Žil si chudobne, bezstarostne, šťastný, že nemal nič, a hlavu mal stále plnú snov. Svet okolo neho sa mu zdal jednotvárný, surový, bez srdca, chorý na dušu. A to ho trápilo.

Raz ráno, keď šiel po námestí, zaliatom slnkom, napadla mu myšlienka: „Čo keby som ľuďom rozprával príbehy? Mohol by som hovoriť, ako chutí dobro a láska. Iste by som ich priviedol k šťastiu.“

Postavil sa na lavičku a začal hlasno rozprávať... Starci, ženy a deti sa na chvíľu zastavili, čosi si vypočuli, potom sa obrátili a šli svojou cestou. Rozprávač dobre vedel, že svet nemožno zmeniť za deň, a nedal sa znechutiť. Na druhý deň sa sem vrátil a znova hovoril do vetra naj dôvernejšie slová svojho srdca. Ľudia sa zasa zastavili, ale bolo ich už menej. Niektu sa mu dokonca vysmial. Iný si myslel, že stratil rozum. No on smelo rozprával ďalej.

Neústupne sa každý deň vracal na námestie a rozprával. Ponúkal ľuďom svoje príbehy o láske a zázrakoch. Ale zvedavcov ubúdalo a čoskoro hovoril len oblakom a náhliacim sa tieňom nevšímavých okoloidúcich. Ale nevzdával sa.

Zistil, že nevie a že netuží robiť nič iné, ako rozprávať svoje príbehy, aj keď nikoho nezaujímajú. Začal ich rozprávať so zatvorenými očami. Jedine pre svoje potešenie, že ich počuje sám, a nestaral sa o to, že ho nik nepočúva. Ostával sám so zatvorenými viečkami a ľudia ho ďalej obchádzali. A tak sa roky míňali. Raz v zimný večer, ako tak rozprával v ľahostajnom súmraku svoj zázračný príbeh, pocítil, že ho niekto potiahol za rukáv. Otvoril oči a zbadal chlapca. Chlapec sa mu posmešne uškľabil: „Nevidíš, že ťa nik nepočúva, že ťa nikdy nik nepočúval a ani ťa počúvať nebude? Prečo, do čerta, strácaš zbytočne čas?“

„Keďže milujem svojich blížnych,“ odpovedal rozprávač, „dostal som chuť urobiť ich šťastnými.“ Chlapec sa uškľabil: „Úbohý blázon! A stali sa šťastnými?“

„Nie,“ povedal rozprávač a potriasol hlavou.

„Prečo to teda tak tvrdo hlavo robíš?“ pýtal sa chlapec s nečakaným súcitom.

„Rozprávam a budem rozprávať až do smrti. Bol čas, keď som to robil, aby som zmenil svet...“ Odmlčal sa, tvár sa mu rozžiarila a povedal: „Teraz to robím, aby svet nezmenil mňa.“

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný deň“

Lectio divina Zmieriť sa

Mt 18,15-20

(Ježiš povedal svojim učeníkom:)

¹⁵Keby sa prehrešil tvoj brat, choď za ním a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa poslúchne, získal si svojho brata.

¹⁶Ak ťa neposlúchne, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby každá výpoveď bola založená na svedectve dvoch alebo troch svedkov. ¹⁷Ak by ani ich neposlúchol, povedz to cirkvi. Ak by neposlúchol ani cirkev, nech ti je ako pohan alebo mýtnik.

¹⁸Amen, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čokoľvek rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi. ¹⁹Amen, opäť vám hovorím: Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. ²⁰Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.

Ďalšie čítania: Ez 33,7-9; Ž 95,1-2.6-9; Rim 13,8-10

ČITANIE:

Dnešné čítanie je súčasťou celku, ktorý sa dá nazvať aj Ježišovým učením o Cirkvi. Grécke slovo ekklesia sa v evanjeliách používa iba dvakrát, tu vo v. 17 a ešte dve kapitoly dozadu v Mt 16,18.

Ježiš kladie vo svojom učení dôraz na vzťahy medzi členmi miestneho cirkevného spoločenstva. Plne si uvedomoval ľudskú slabosť svojich učeníkov a aj nás! Vždy budú situácie, v ktorých spáchame hriech voči svojim bratom kresťanom alebo naopak, oni sa prehrešia voči nám. Ježiš tu dáva niekoľko praktických návodov, ako sa vtedy správať.

V prvom kroku sa máme pokúsiť vyriešiť konflikt medzi štyrmi očami. Ak to pomôže a brat alebo sestra si uvedomí svoju chybu a prosí o prepáčenie, môže dôjsť k odpusteniu a vzťah sa obnoví. Netreba do toho „miešať“ nikoho iného. Ak tento prístup danú záležitosť nevyrieši, Ježiš nám radí pribrať si na pomoc ešte jedného alebo dvoch ďalších. Citácia z Dt 19,15 je narážkou na Božie nariadenie, že dôkaz platí vtedy, ak je podporený viac ako len jedným svedkom. Na celkom praktickej rovine to predstavuje skúšku pravdivosti nášho vlastného úsudku o situácii, a tak je dôležité, aby sme pritom vyberali ľudí, ktorí dokážu byť objektívni. Ak vinník stále odmieta konať pokánie, je treba danú záležitosť postúpiť celej cirkvi. Vtedy sa mu otvára tretia príležitosť na pokánie. Ak aj vtedy odmietne, daná osoba nemôže byť viac považovaná za člena cirkevného spoločenstva. Bratské napomenutie bolo v prvotnej Cirkvi vážnou povinnosťou a ostalo ňou doteraz.

Na konci tohto úryvku, vo veršoch 19-20, Ježiš dáva dva krásne prísľuby. Sľubuje, že bude medzi nami prítomný, ak sa budeme stretávať v jeho mene. Tiež sľubuje, že ak budú dvaja kresťania zhodne prosiť o niečo v modlitbe, Boh nenechá ich modlitbu nevy počutú.

Skrze svoju živú prítomnosť v kresťanskom spoločenstve Ježiš inšpiruje naše modlitby a rozhodnutia. Preto je tak životne dôležité riešiť nedorozumenia v spoločenstve.

MEDITÁCIA:

Prečo Ježiš kladie taký veľký dôraz na riešenie hriechu v cirkevnom spoločenstve?

Prečo je odpustenie nevyhnutné?

Zdá sa vám jednoduché nešit konflikty s ostatnými kresťanmi, alebo by ste ich radšej ignorovali? Prečo by to bolo škodlivé pre vás aj pre druhú osobu, ktorej sa to týka? Prečítajte si úryvok Rim 13,8-10, ktorého časť je uvedená nižšie. Ako sa tento text týka dnešného evanjeliového čítania a postoja voči ľuďom, ktorí hrešia voči nám?

„Nikomu nebudte nič dlžní, okrem toho, aby ste sa navzájom milovali, lebo kto miluje bližného, naplnil zákon. Veď prikázania... sú zhrnuté v tomto slove: Milovať budeš svojho bližného ako seba samého. Láska bližnému nerobí zle.“

MODLITBA:

Modlitba Pána nám pripomína, že naše osobné odpustenie závisí od našej ochoty odpustiť tým, ktorí hrešia voči nám. Modlite sa, aby sa Božia vôľa naplnila vo vašom živote, a odpustite všetkým, ktorí sa proti vám prehrešili.

KONTEMPLÁCIA:

V Jn 17,11 sa Ježiš modlí, aby jeho nasledovníci „boli jedno ako my“. Uvažujte o dôležitosti jednoty vo svojom miestnom cirkevnom spoločenstve a o mieste, aké v ňom má odpustenie.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku